

HAGBERG personība – reāliste ar radošumu asinsritē

Lai vadītu un organizētu īpašumu apzaļumošanas un labiekārtošanas procesus, kur jāņem vērā ne tikai klientu vajadzības un vēlmes, bet lielu lomu, bieži vien pat galveno, spēlē “māte daba”, ir jāpiemīt neatlaidībai un Andai tā noteikti ir!

Anda HAGBERG komandai pievienojās 2021. gada 11. janvārī, bet ir sajūta, ka uzņēmumā strādā daudz ilgāk – kolēģe ar apgriezieniem un enerģijas rezervēm kā uzgrieztam spēļu vilciņam, tik griežas un griežas darbos un nepilna gada laikā ir izdarījusi ļoti daudz apzaļumošanas un labiekārtošanas pakalpojumu pilnveidē un attīstībā.

Oranžs par zaļu nepaliks – katram ir savs sākums un beigas, arī augiem!

Anda, kā sākās Tavs HAGBERG stāsts?

Mani šeit ievilināja draudzene Dace (Dace Baumannē, HAGBERG dzīvojamo māju pārvaldniece). Dace bija atnākusi ciemos un ieraudzīja manas mājas jaunās kājlīstes, kuras, tik platas ir grūti atrast, bet ar manu neatlaidību, es dabūju, ko vēlējos... Vārds, pa vārdam, stāstīju, kur un kā dabūju kājlīstes un Dace saka: “Klausies, mums tādu kā Tevi tieši vajag!”.

Mana stiprā puse ir noorganizēt jebko, ne tikai kājlīstes un apsaimniekošanas nozarē Tev nav variantu, ir jābūt gatavam noorganizēt jebko un jebkurā laikā, klienti un daba negaidīs!

Acis darba izbijās un rokas darba nebijās.

Kādi ir Tavi ikdienas darba pienākumi? Cikos sākas un beidzas darbs viss intensīvākajā darba sezonā?

Visaktīvākā darba sezona ir pavasaris un vasara, kad jāsāk visi iekārtošanas darbi klientu objektos, un visi to vēlas vienlaicīgi! Tad gan ir jāsarauj. Par sakopšanu piekrītu, ka pavasarī katrā dārzā ir ko darīt, bet esmu pārliecinājusies, ka labākais dārza un apstādījumu ierīkošanas laiks ir rudens. Gan laiks bieži lutina, un ar ūdens kannu nav jāstāv blakus, gan augi priecīgi no podiem izklūst brīvībā.

Mans galvenais darba uzdevums ir visu procesu organizēšana. Tas bija arī pamatu pamats, ko mācīja studijās Bulduru dārzkopības skolā (atsauce – Anda mācījās agronomos, puķkopjos) – ražošanas procesu organizēšanu.

Anda Straume

Apzaļumošanas un labiekārtošanas
vadītāja

Praktiķe, kas nebaidās no nezināmā.

Patīk cilvēki, būt sabiedrībā.

Man vienmēr ir interesanti un VAJAG,
lai ir interesanti!

Ļoti svarīga apkārtējā vide – lai skaisti,
lai komfortabli. Nav problēmu baudīt
pusdienas kāpņutelpā, bet labāk
ziedošā parkā un vislabāk – labā
restorānā.

Atbildīga – solīto izdaru, bet nav
problēmas pateikt arī “nē”, ja redzu, ka
tam nebūs jēga.

Kolēģi par Andu:

Zinoša dārzniece ar māksliniecisku piesitienu.

/Edvards/

Vislabākajā nozīmē savdabīgs cilvēks, uz kuru var paļauties un ar kuru vienmēr var rēķināties. Par vīriešiem saka – vīrs un vārds, tad šeit ir tāpat tikai sieviešu dzimtē.

/Jurģis/

Radoša, draudzīga personība, kuru būs grūti nepamanīt pat lielā pūlī, jo Andai vienmēr ir savs viedoklis un būs, kas sakāms. Pretimnākoša komandas spēlētāja, kas ļoti rūpējas par saviem darbiniekiem!

/Anete/

Par darba dienas sākumu – teiksim tā, darba dienas sākumu aktīvajā sezonā regulē laikapstākļi. Karstajās dienās darbs sākas 5.00 no rīta, bet beidzam darbu laicīgi vai strādājam maiņās.

Neviens darbs nav svarīgāks par cilvēka dzīvi!

Aktīvajai sezonai beidzoties, nenozīmē, ka var iet atpūtā – darbu tāpat ir, bet tikai mierīgāks laiks. Mans amats dod iespēju viņņveidīgi, ne konstanti izjust stresu. Neapskaužu kolēģus, kuriem aktīvā sezona ir visu cauru gadu 24/7, jo viņiem jāstrādā pēc klientu prātiem.

Ja Tev būtu iespēja jebkurā pasaules malā veikt apzaļumošanas un labiekārtošanas darbus, kur Tu to vēlētos?

Man ir neordinārā pieeja dzīvei, tāpēc nevarēs no manis sagaidīt atbildi par slaveniem pils dārzjiem. Man ļoti patīk Zviedrija, jo tur ir daudz akmeņu. Un tieši akmeņi ir tas vides elements, kas man pietrūkst Latvijā. Patīk akmeņus salikt tā, lai tie iederētos kopējā vidē, izjūtu tos kā dzīvu organismu, gluži kā augus.

Kāpēc man patīk Zviedrija? Dīvaini, bet ir tā sajūta, ka tur jūtos kā mājās, lai gan Zviedrijā esmu bijusi tikai caurbraucot. Patīk man tas estētiskais skandināviskums un, protams, akmeņi, klintis...

Kur gūsti enerģiju, lai varētu kā uzvilks vilciņš griezties līdz visiem darbiem?

Viss ir vienkārši – man patīk, ja plāni un darbi notiek, kā iecerēts. Tā arī galvenokārt manā dzīvē viss notiek, kā plānots, jo māku organizēt procesus un atrast risinājumus, tad, kad šķiet, ka tādu nav. Uzlādējos, gūstu enerģiju no padarītā darba rezultātiem un, tad mans “vilciņš” turpina griezties no labsajūtas par paveikto un viss ir labi.

Gūstu enerģiju no ikviena cilvēka, ko satieku – nebaidos konsultēties, prasīt padomus! Mēs uz šīs pasaules esam tik dažādi un katram ir sava taisnība, es nelieku cilvēkus kaut kādās kastītēs, patīk uzklaut pēc iespējas vairāk ideju, viedokļu, rekomendāciju, tad izfiltrēju pēc saviem ieskatiem un ziniem, dzīves sarunas ar cilvēkiem ir vislabākās padomu, mācību grāmatas!

Vēl spēcinos aukstajās peldēs un dziedu Katlakalna Tautas nama sieviešu korī “Magone”. Ūdens un mūzikas terapija ir tik spēcinoša, ka dziedot un peldot, pilnībā nedomāju par darbu, tikai uzņemu jaunu enerģiju un piedalos enerģijas apmaiņā ar citiem.

Ja vienu dienu vai nedēļu varētu iejusties kādā cita cilvēka tēlā, ko Tu izvēlētos?

Es atteiktos no šādas iespējas – nekad neesmu pretendējusi būt kāds cits, man nav elku. Es esmu ES, man ir sava pieredze, savas domas, sasniegumi...kā saka “Katrs pats savas laimes kalējs”.

Padalies ar šīs sezonas apzaļumošanas komandas lielāko izaicinājumu un prieku?

Lielākais izaicinājums bija radīt pašu komandu, kuras iepriekš īsti nebija. Un tas arī ir lielākais šī gada prieks – brīnišķīga komanda!

Ja runājam par izdarīto darbu klientu objektos, tad milzīgs gandarījums ir par Rīgas pilsētas puķu stādīšanu, manuprāt, perfekti paveikts darbs – no klienta nebija nekādu iebildumu par paveikto, kā arī nekas nenokalta, ņemot vērā, ka šī bija ļoti karsta vasara bez lietus.

Kad stādījām viengadīgo puķu dobi Piņkos, kas bija sazmēta krāšņos apļos ar nobīdītiem centriem, steidzos uz objektu, domājot, ka jāparāda, kā to iezīmēt dabā. Bet liels bija mans pārsteigums, ka meitene, inženiere, kura manā komandā pieteicās uz vasaru, lai savu sēdošo darbu atšķaidītu ar izkustēšanos, bija ātri visu sapratusi un jau samērījusi. Un darbs varēja notikt raiti. Šis ir kārtējais apliecinājums tam, ka visa pamatā ir komandas darbs!

Cilvēkresurss ir vissvarīgākais – līdz robotiem apzaļumošanā arī vēl tālu (Anda smejas). Bez dārznieka nenotiek nekas, jo koki paši par sevi neaug, kādam tie ir jāiestāda.

Apzaļumošana nav telpu uzkopšana – to organiku, ko novācam, ir jādod dabai atpakaļ, un tas attiecas uz visa veida apstādījumiem. Nevajag izgrābt parkus plikus un zāli nemitīgi pļaut. Ir tik daudz iespēju veidot vietas, kurās ļaut būt pļavai un koku lapas var samulcēt un atstāt uz vietas.

Dabiskajai apmaiņai ir jābūt arī mākslīgi radītos apstādījumos.

Kā vērtē šo sezonu kopumā?

2021. gada sezona ir godam veikta! Un tas viss pateicoties noteikti arī cilvēkiem man apkārt. Gan darbiniekiem komandā, gan kolēģiem birojā. Esmu veiksmiece – ļoti laimējies ar kolēģiem, visi ir riktīgi kruti cilvēki! Zinu, ka dažreiz esmu, kā saka “spunde visām mucām”, bet ceru, ka kopējam labumam ir tā mana proaktivitāte noderējusi.

Ko Tu rekomendē klientiem, kuri vēlas krāšņu apzaļumošanu un teritorijas labiekārtošanu, bet nav pietiekami liels budžets, lai realizētu vēlmes? Pieņemu, ka šādi gadījumi ir bieži.

Pašā pamatā jāsāk ar to, ka jāsaprot, kur apzaļumošanas vieta varētu būt daudzus gadus un visās sezonās. Piemēram, ir jāapzinās, vai ziemā šai vietai netiks uzstumts sniegs, apakšā sabojājot stādījumus, vai cits piemērs – dzīvojamajās mājās pie bērnu laukumiem sastāda rododendrus, kuriem bērni šūpojas, lec virsū un beigās izlemj uzlikt žogu, kas nav ne smuki, ne atrisina problēmu.

Padoms – jādomā reālistiski, praktiski – nevajag gribēt dobes katrā mīļā stūrī, tad budžets nebūs par mazu! Labāk dažas lielas, krāšņas dobes, kuras kopskatam dos lielāku efektu. Visu ar mēru!

Vai apzaļumošanā ir arī kādas tendences?

Jā, ir tendences arī apzaļumošanā, bet tās nemainās katru gadu. Tendences ir viengadīgo puķu stādījumiem – parādās jaunas šķirnes, mainās nokrāsas, uzlabojas izturība. Piemēram, šogad modē graudzāles – ja nav graudzāles stādījumos, tad nav labi veikts darbs (Anda smaida). Tāpat kā apģērbu modē arī apzaļumošanā mēdzam skriet pakal tendencēm, cits jautājums – vai tas vienmēr ir vajadzīgs?

Šogad vēl populāri ir nekārtīguma iespaids, bet ar šo jābūt uzmanīgiem, jo nezinātājs to nespēj ne sastādīt, ne pareizi apkopt. Kā tajā jokā – “Aizgāju ravēt bietes... un gala rezultātā nezāles atstātas un bietes izrautas”.

Latvijā ieviešam Eiropas tendences, bet ar laika nobīdi. Berlīnē jau daudzus gadus atpakaļ populāri bija izmantot dabiskās pļavas, dadžus, graudzāles, bet mēs to sākam darīt tikai tagad.

Kādām personīgajām un/vai profesionālajām īpašībām jābūt, lai veidotu karjeru apzaļumošanas profesijā?

Neatlaidībai un stipriem nerviem.

Kādu profesionālu un/vai personīgu pieredzei Tev devis darbs HAGBERG?

Cilvēkus un ilgtermiņa kontaktus. Man patīk sabiedrība, patīk sarunāties ar cilvēkiem – kontaktējoties es iegūstu daudz vairāk, nekā lasot padomu grāmatas.

Darbs HAGBERG ir iedevis brīvību manai rīcībspējai, jo resursu pieejamība dod iespēju nospraust lielākus un sarežģītākus mērķus un tos arī sasniegt.

Manuprāt, kvalitatīvs darbs ir jēgpilns.

Ko Tev patīk darīt savā brīvajā laikā? Citi saka, ka atpūšas no darbiem dārzā, bet vai tā notiek arī ar apzaļumotājiem, dārzniekiem?

Nē, noteikti nē – neatpūšos no darba, darot savu darbu! Brīvajā laikā patīk braukt ar laivu – ģimenē mums ir laiva un kad ūdens vaļā varam izbaudīt citus skatu punktus. Patīk ļoti Rīgas kanāla šarms, katrā gadalaikā citas krāsas.

Patīk iet pārgājienos, braukt uz kalniem slēpot. Ja citi saka, ka izjūt pandēmijas ierobežojumus, tad es tā nevaru teikt, jo attālināti ravēt nav iespējams.

Pēdējā grāmata / filma, ko esi baudījusi un, ko ieteiktu citiem?

Pēdējā filma ir seriāls MAID, kuru Netflix noskatījos gandrīz vienā rāvienā un kura aizķēra manu sirdi un prātu. Par meiteni, kura spēja būt pati un izrauties no ārdošas vides. Ļoti cienu cilvēkus, kur neatlaidīgi pārvar grūtības darot un nepadodoties. Es lasu grāmatas, bet negudrošos tagad un nesaukšu tās, es labāk uzsvēršu to, ka man pietrūkst regulāru fizisko aktivitāšu rutīnas un citiem ieteiktu ne tikai lasīt, skatīties filmas, bet KUSTĒTIES!

Iespējams, pie vainas vecums, neceļos vairs tik agri, kā iepriekš, lai rītu sāktu aktīvi.

Ņemot vērā, ka esi akmeņu cienītāja, Tev ir kādi mīļākie augi, ziedi?

Mīļākie augi – jebkurš augs man ir mīļš. Mana pārliecība ir, ka jebkuram augam pasaulē ir sava vieta, ikviens augs ir mūsu Zemes bagātība.

Foto: Kristiāns Zariņš